

[Vagn Bro.]

arbejde mellem Baner og Biler vil være af afgørende Betydning.

Naar den højtærede Minister i sin historiske Redegørelse for Loven af 1927 vendte sig ret stærkt mod den Ændring, der skete med Hensyn til de $\frac{3}{4}$ Majoritet i Amsraadene, maa det maaske være mig tilladt at anføre, at Kravet om denne Ændring blev fremsat ikke mindst fra de Partiers Side, som i Øjeblikket er Regeringspartier, og at Hensynet til de lokale Raad, som repræsenterer de Befolkningslag, her er Tale om, er et Hensyn, vi fra vor Side stadig maa holde paa er det rigtige. Vi maa endvidere føje til, at den Bemyndigelse, der ganske uomtvistelig er givet i Loven af 1927, ikke maa opfattes som en Bemyndigelse, der til Forudsætning havde al mulig Ret til at vende sig mod et meget stort Flertal i de paagældende Raad. Meningen kan ikke have været, at man skulde se strengt paa de $\frac{3}{4}$ Majoritet, som der var Tale om, thi her kommer vi ind paa det, som ogsaa er et meget stort Spørgsmaal i denne Sag, nemlig Hensynet til Befolkningen.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at der er et afgørende Hensyn at tage til Banerne, det er givet og uomtvisteligt, men over dette, navnlig i den Situation, hvori vi nu staar, hvor en Række Baner skal nedlægges, hvor man ser, at hvad der end gøres, er det besværligt at faa Banedriften til at stille hen imod Rentabilitet, er Hensynet til Befolkningen det aldeles afgørende, og derfor ønsker vi for vort Vedkommende at sige, at der er ikke Tvivl om, at man i selve Spørgsmaalet om Koncession for Staten ikke har faaet de Retningslinier i denne Lov af 1927, som det nu i Dag kunde ønskes. Derfor udtrykker jeg min Glæde over, at den højtærede Minister ikke har taget Standpunkt imod, at der gives Rigsdagen Lejlighed til at drøfte de Retningslinier, som her bør tages i Betragtning ved en kommende Revision.

Jeg maa i denne Forbindelse have Lov til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister, nemlig dette, om man nu i det hele tror, at dette, at man overtager disse Ruter og altsaa lader dem gaa ind som et Led i Statsbanerne, overhovedet vil kunne medføre Rentabilitet for de paagældende. Det er jo ogsaa et Hensyn. Man kan ikke i disse Tider være blind for, at det offentlige Drift af Statsbanerne stadig gaar den modsatte Vej af Rentabiliteten, og derfor er der uden Tvivl ogsaa Grund til nu at faa en Drøftelse af hele dette Spørgsmaal

og at faa tilrettelagt de Regler, som skal gælde for Driften af de Automobilruter, der eventuelt overtages.

Jeg skal ikke, saaledes som denne Forhandling har formet sig, komme ind paa Spørgsmaalet om den Bevillingsret, den højtærede Minister har. Der er nævnt Forøgelse af Statsbanernes Materiel, og det er uden Tvivl ogsaa rigtigt, men der hører jo ogsaa Personel til de paagældende Ruter, og selv om der ikke her er Tale om fast ansatte Tjenestemænd, saa vilde jeg gerne høre, hvorunder Udgifterne hertil er blevet opført. Det kan formentlig ikke komme ind under II. B. 5.: Forøgelse af Statsbanernes Materiel. Hele dette Spørgsmaal vilde det ogsaa være rimeligt, om man tog op til en Forhandling, som jeg altsaa vilde mene var meget ønskelig.

Den højtærede Minister siger, at af de 771 Personautomobilruter, der er, har Statsbanerne kun Interesse i 10 à 11 pCt., og det er jo ogsaa muligt, men der er vel ogsaa en Mulighed for, at de 10—11 pCt. netop omfatter nogle af de store Hovedruter, som Befolkningen har en saa afgjort Interesse i. Jeg tillader mig i denne Forbindelse at nævne den store Rute fra København til Møn, som nu er overtaget. Naar jeg nævner denne, saa er det, fordi den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i Landstinget, Hr. A. P. Hansen, netop fremdrog denne Rute som et Eksempel paa, hvor varsom man skulde være med at lægge Hindringer i Vejen for Rutebildriften, idet han fremførte en Række meget oplysende Eksempler paa, hvor meget lettere i Henseende til Tid og Penge det var at komme fra denne Ø her til Hovedstaden og til de mellemliggende Lokalteter ad denne Rute end ved Hjælp af Jernbanedriften. Derfor har det sikkert ogsaa Interesse at faa fastlagt Hovedlinierne for disse 10—11 pCt., som jo uden al Tvivl omfatter nogle af de allervigtigste Ruter.

Jeg skal med disse Bemærkninger sige, at for vort Vedkommende er det afgørende dette, at man ved de Beslutninger, der tages, ikke glemmer Hensynet til Befolkningens Interesser. Det er klart, at det rent økonomiske kan være afgørende, men vi har uægtelig lidt saa mange Skuffelser paa hele dette Spørgsmaal om Statens Ordning af vore Trafikforhold, at Spørgsmaalet om Befolkningsinteresser maa have stor Vægt set ud fra vort Synspunkt. Jeg skal derfor henstille, at vi her i dette høje Ting i Overensstemmelse med de Samarbejds Udtalelser, der er fremsat fra Forespørgernes Side, og med den, jeg tør sige, fredelige